

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Οἱ Ἀ΄ Χαιρετισμοί

Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἱερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἀγαθῶν καὶ Ζωῆς Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον, Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Εἶτα ἀναγνώσκεται ὁ Ν' ψαλμός.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ψαλμὸς ΞΘ' (69ος).

Ὁ Θεός, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες· Κύριε, εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον. Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνηθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· Εὖγε, εὖγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός.

Καὶ λεγέτωσαν διὰ παντός, μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Εγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης, ὁ Θεός, βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου καὶ ῥύστης μου εἶ σύ, Κύριε, μὴ χρονίσης.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ΄ (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Εκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὥς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Εμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῇ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοι ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Εξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ζήσεις με·

Εν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Δοξολογία Μικρά.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη
ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ
Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ
κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν
δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἐσπέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι
τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Καὶ εἶτα τό Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου:

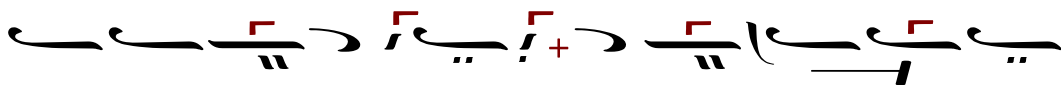
Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,
μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εὐθὺς ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου ὕμνου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου ...»

Ἡ ἀνωτέρω διάταξις ἰσχύει διὰ τὴν Α', Β', Γ' καὶ Δ'
Παρασκευὴν τῶν Νηστειῶν ἐσπέρας.

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Ε' Ἑβδομάδος, καθ' ἣν ἀναγινώσκονται
ἅπαντες οἱ οἴκοι, μετὰ τὸ «Ἄξιον ἑσπὴν...» τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου
ψάλλεται «Τὸ προσταχθέν...» (ἐκ γ')

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

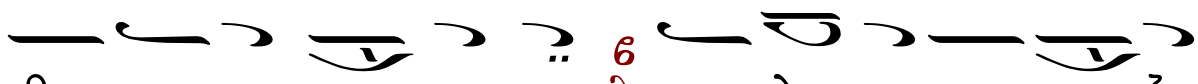

 α ν υ υ μ φ ε ε υ τ ε ε ε ε ε ε ε ε

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Εἰκόνης καὶ θυμιάσας τρίς, ἀναγινώσκει τὴν Α' στάσιν τῶν Οἰκων (Α -Ζ), εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ πρωτοψάλτης ἄρχεται ψάλλων τὰς ἀ' καὶ γ' ᾠδὰς τοῦ κανόνος.

ΩΔΗ Α' ΗΧΟΣ Δ' ^{Γ'τος} λ

λνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
 πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ βασιλίδι
 Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
 καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα. (δΐς).

^χ
⁶ ^λ ^B
^λ **λ** νοι ζω το στομα μου και πληρω

 θη σε ται πνευ μα τος ⁶ ^λ και λο γον ε ρευ ζο

 μαι τη βα σι λι δι Μη τρι ⁶ ^λ και ο φ θη σο

 μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων ^π ⁹ και α α σω

 γη θο με νος ^B ^Δ **λ** τα αυ της τα θαυ μα τα (Δίς) ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

6
λ

Χριστοῦ βιβλον ἔμψυχον, ἐσφραγισμένην σε
Πνεύματι· Ὁ μέγας Ἀρχάγγελος, Ἀγνή
θεώμενος, ἐπεφώνει σοι· Χαῖρε χαρᾶς δοχεῖον,
δί' ἧς τῆς Προμήτορος ἀρὰ λυθήσεται.

^B
6 λ **Χ**ρι στου βι βλον εμ ψυ χον εσ φρα γι
σμε νην σε Πνευ μα τι 6 λ ο με γας Αρ χα γ γε λος
Αγ νη θε ω με νος 6 λ ε πε φω νει σοι χα ι ρε
χα ρας δο χει ον ^B 6 λ δι η ης της προ μη το ρος
α ρα λυ θη σε ται 6 λ

^B
6 λ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

6
λ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἀ δὰμ ἐπανόρθωσις, χαῖρε Παρθένε
Θεόνυμφε, τοῦ Ἄδου ἡ νέκρωσις, χαῖρε
πανάμωμε, τὸ παλάτιον, τοῦ μόνου Βασιλέως·
χαῖρε θρόνε πύρινε, τοῦ Παντοκράτορος,

^B
⁶ λ ^λ Ἀ δαμ ε πα νορ θω σις χαι ρε Παρ θε
^B
νε Θε ο νυμ φε ⁶ λ του Α δου η νε κρω σις χαι
ρε πα να μω με ⁶ λ το πα λα τι ον του παν
των Βα σι λε ως ^B π ^π χαι ρε θρο νε πυ ρι νε του
ου Παν το κρα το ρος ⁶ λ

^B
⁶ λ Ἀ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι ⁶ λ

Ῥόδον τὸ ἀμάραντον, χαῖρε ἡ μόνη
βλαστήσασα· τὸ μῆλον τὸ εὖοσμον, χαῖρε ἡ
τέξασα· τὸ ὀσφράδιον, τοῦ πάντων Βασιλέως·
χαῖρε ἀπειρόγαμε, κόσμου διάσωσμα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^B
⁶ ^λ **Π**ο δον το α μα ραν τον χαι ρε η
^B
μο νη βλα στη σα σα ⁶ ^λ το μη λον το ευ ο
⁶ ^λ σμον χαι ρε η τε ζα σα ⁶ ^λ το ο σφρα δι ον
^Π
του μο νου Βα σι λε ως ^B ^π ⁹ χαι ρε α πει ρο γα
⁺
με κο ο σμου δι α σω σμα ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας
⁺
των αι ω νων α μην ⁶ ^λ

Αγνείας θησαύρισμα, χαῖρε δι' ἧς ἐκ τοῦ
πτώματος, ἡμῶν ἐξανέστημεν· χαῖρε ἡδύπνοον,
κρίνον Δέσποινα, πιστοὺς εὐωδιάζον· θυμίαμα
εὖοσμον, μύρον πολύτιμον.

^B
⁶ ^λ **Α**γ νει ας θη σαυ ρισ μα χαι ρε δι' ης
εκ του πτω μα τος ⁶ ^λ η μων ε ζα νε στη μεν

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

χαι ρε η δυ πνο ον ⁶ λ κρι νον Δε σποι να πι
^Π
στους ευ ω δι α ζον ^π q θυ μι ι α μα ευ ο
^B
σμον ^Δ μυ υ ρον πο λυ τι μον ⁶ λ

ΩΔΗ Γ'

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας,
πνευματικόν στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ
σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον. (84ς)

⁶ λ ^B τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο το
^Δ ⁺ ο ο κε ως ζω ω σα και α φθ ο νος πη γη ^Δ λ
^M
θι α σον συ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον
^Π ⁺ στε ρε ω ω σον ^π q και εν τη θει α δο ξη
^B ⁺ σου στε φανων δο ο ξης α ξι ω σον (85ς) ⁶ λ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^B
⁶ λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας ⁶ λ

Στάχυν ή βλαστήσασα τὸν θεῖον, ὡς χώρα ἀνήροτος σαφῶς, χαῖρε ἔμψυχε τράπεζα, ἄρτον ζωῆς χωρήσασα· χαῖρε τοῦ ζῶντος ὕδατος, πηγὴ ἀκένωτος Δέσποινα.

^B
⁶ λ **Σ**τα χυν η βλαστη σα σα τον θει ει

ον ως χω ω ρα α νη ρο τος σα φως ^Δ λ χαι ρε

εμ ψυ χε τρα πε ε ζα ⁶ λ ^Μ ^Π αρ τον ζω ης χω ρη σα α

σα ^Β ^π ⁹ χαι ρε του ζων τος υ δα τος πη γη

α κε ε νω τος Δε σποι να ⁶ λ

^B
⁶ λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας ⁶ λ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἀμαλὶς τὸν μόσχον ἢ τεκοῦσα, τὸν ἄμωμον, χαῖρε τοῖς πιστοῖς· χαῖρε ἄμνᾶς κυήσασα, Θεοῦ ἄμνὸν τὸν αἴροντα, κόσμου παντὸς τὰ πταίσματα· χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον.

^B
⁶ λ ^Δ Ἀμαλὶς τὸν μοσχὸν ἢ τεκοῦσα
+ ^B
τὸν ἄμωμον χαῖρε τοῖς πιστοῖς ^Δ χαῖρε
⁵ ⁶ λ ^Π μνᾶς κυήσασα ⁶ λ Θεοῦ ἄμνὸν τὸν αἴ
⁵ ^B ^π ρόντα ⁹ κόσμου παντός τὰ πταίσματα
⁶ λ χαῖρε θερμὸν ἱλαστήριον

^B
⁶ λ ^Δ Ὁ ζα Πατρὶ καὶ Υἱὼ καὶ Ἀγίῳ
⁶ λ Πνευματι

Ὁρθρὸς φαινὸς χαῖρε ἢ μόνη, τὸν ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτὸς κατοικητήριον· χαῖρε τὸ σκότος λύσασα, καὶ τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, ὀλοτελῶς ἐκμειώσασα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

⁶^λ ^B ^Δ
Ο ρ θ ρ ο ς φ α ε ι ν ο ς χ α ι ρ ε η μ ο ο ν η
+ ^B ^Δ
τ ο ν η η λ ι ο ν φ ε ρ ο υ σ α Χ ρ ι σ τ ο ν ^Δ ^λ φ ω τ ο ς
+ ^Γ ⁶ ^Μ ^Π
κ α τ ο ι κ η τ η ρ ι ι ο ν ^λ χ α ι ρ ε τ ο σ κ ο τ ο ς λ υ
+ ^Γ ^Β ^π ⁹ ⁺
σ α α σ α ^π και τ ο υ ς ζ ο φ ω δ ει ς δ α ι μ ο ν α ς ο
+ ⁺ ⁶ ^λ
λ ο τ ε λ ω ω ς εκ μ ει ω σ α σ α

⁶^λ ^B ⁺
Κ α ι ν υ ν κ α ι α ε ι και ει ς τ ο υ ς α ι ω ν α ς
+ ⁺ ⁶ ^λ
τ ω ν α ι ω ν ω ν α μ η ν

Χαῖρε πύλη μόνη ἣν ὁ Λόγος, διώδευσε
μόνος ἡ μοχλοῦς, καὶ πύλας Ἰδοῦ Δέσποινα, τῷ
τόκῳ σου συντρίψασα· χαῖρε ἡ θεία εἴσοδος,
τῶν σωζομένων πανύμνητε.

⁶^λ ^B ⁺
Χ α ι ρ ε π υ λ η μ ο ν η η ν ο Λ ο ο γ ο ς
+ ^Δ ^Β ^Δ ^λ
δι ω ω δ ευ σε μ ο ν ο ς η μ ο χ λ ο υ ς ^Δ ^λ και π υ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

λας Α δου Δε σποι οι να τω το κω σου συν
τρι ψα α σα χαι ρε η θει α ει σο δος
Α' Χορός: των σω ζο με ε νων πα νυ μνη τε

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Ε' Ἑβδομάδος.

Μετὰ τὴν γ' ὥδην τοῦ Κανόνος ψάλλεται τὸ

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Εἰκόνης καὶ θυμιάσας τρίς,
ἀναγινώσκει τὴν Β' στάσιν τῶν Οἰκων

(Η - Μ), εἰς τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ Λαμπαδάριος ἄρχεται ψάλλων τὸν
κανόνα ἀπὸ τὴν δ' ἕως καὶ τὴν στ' ὥδην.

ΩΔΗ Δ'

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος,
ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, τῇ
ἀκηράτῳ παλάμῃ, καὶ διέσωσε, τοὺς
κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ, τῇ δυνάμει σου.

Ο κα θη με νος εν δο ο ζη ε πι
θρο ο νου θε ο τη τος εν νε φε λη
κου ου φη η λ θεν Ι η σου ους ο υ περ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΡΙΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Θε ος ⁶ ^N ^Π ^λ ^α ^{κη} ^{ρα} ^{τω} ^{πα} ^{λα} ^{μη} ^{και} ^{δι}
 ε ^ε ^{σω} ^ω ^{σε} ^π ⁹ ^Δ ^{τους} ^{κρα} ^υ ^{γα} ^{ζο} ^{ον} ^{τας} ^Δ ^B ^{δο}

 ξα Χριστε τηδυ να μει σου

^B
 ε Υ πε ρ α γι α Θε ο το κε σω σον

ημας
 6
λ

Ἐν φωναῖς ἁσμάτων πίστει, σοὶ βοῶμεν
Πανύμνητε· Χαῖρε πῖον ὄρος, καὶ τετυρωμένον
ἐν Πνεύματι· χαῖρε λυχνία καὶ στάμνε, Μάννα
φέρουσα, τὸ γλυκαῖνον, τὰ τῶν εὐσεβῶν
αἰσθητήρια.

$\epsilon_{\chi}^B \rightarrow \text{φωνάσματα των πιρίσσει σοίβο}$

ω ω μεν Πα νυ μνητε ⁶ και ρε πι ον ο ο

ρος και τε τυρω με ε νον εν Πνευ μα τι χαι

 ρε λυ χνι α και στα μνε μαν να φε ρου σα

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^{Δ-Θ.}

 το γλυ και αι αι νο ο ον τα των ευ

 σε βω ων αισθητη ρι α 6
λ

^B
6
λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

 η μας 6
λ

Ἰλαστήριον τοῦ κόσμου, χαῖρε ἄχραντε
 Δέσποινα· χαῖρε κλίμαξ γῆθεν, πάντας
 ἀνυψώσασα χάριτι· χαῖρε ἡ γέφυρα ὄντως, ἡ
 μετάγουσα, ἐκ θανάτου πάντας, πρὸς ζωὴν τοὺς
 ὑμνοῦντάς σε.

^B
6
λ Ι λα στη ρι ον του κο ο σμου χαι ρε

 α αχραν τε Δε σποινα 6
λ χαι ρε κλι μα ξ γη η

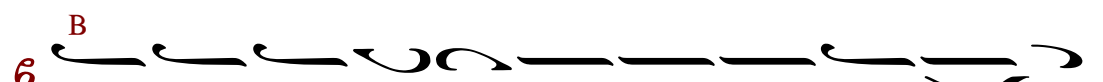

 θεν παν τας α νυ ψω ω σα σα χα ρι τι 6
λ

^Π
 χαι ρε η γε φυ ρα ον τως η με τα α γου ου

 σα ^π9 εκ θα να του πα αν τας Δ B προς ζω η ην

+
 τους υμνουντας σε

6
λ

 6 λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

 η μας

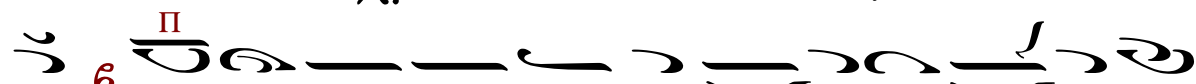
6
λ

Οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, χαῖρε γῆς τὸ θεμέλιον,
 ἐν τῇ σῇ νηδύϊ, Ἄχραντε ἀκόπως βαστάσασα·
 χαῖρε κογχύλη πορφύραν θείαν βάψασα, ἐξ
 αἱμάτων σου, τῷ Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων.

 6 λ Ο υ ρα νων υ ψ η λο τε ε ρα α α

 6 λ χαι ρε γ η σ το θ ε με λι ο ν 6 λ εν τη ση νη

 δυ ι ι α χ ρ αν τε α κο ο π ως βα στα σα

 6 λ σα χαι ρε κο γ χυ λ η πο ρ φυ ρ αν θ ει αν βα

 6 λ ψ α σα 6 λ ε ζ αι μα τ ω ν σου 6 λ τ ω Β α σ ι λ ει ει

 των δυ να με ω ν

6
λ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^B
⁶ λ ⁶ λ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

⁶ λ

Νομοθέτην ἡ τεκοῦσα, ἀληθῶς χαῖρε
Δέσποινα, τὸν τὰς ἀνομίας, πάντων δωρεὰν
ἐξαλείφοντα· ἀκατανόητον βάθος, ὕψος
ἄρρητον, ἀπειρόγαμε, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν.

^B
⁶ λ ⁶ λ Νο μο θε την η τε κου ου σα ^Δ α λη

⁶ λ θω ως χαι ρε Δε σποι να ⁶ λ τον τας α νο μι

^M
⁶ λ ας παν των δω ρε α αν ε ξα λει φον τα ⁶ λ α

^Π
⁶ λ κα τα νο η τον βα θος υ ψος αρ ρη τον ^π ⁹

^B
⁶ λ α πει ρο γα με ^Δ δι ης η μεις ε θε ω

θη μεν

⁶ λ

^B
⁶ λ ⁶ λ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν,
πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

^B
⁶ ^λ **Ε** ξεστη τα συμπαντα ε πι τη θει
α δοξη σου ^Δ ^λ συ υ υ γαρ α πει ρο γα με
Παρ θε ε νε ^Δ ⁶ ^λ ε σχες εν μητρα τον ε
πι παν των Θεον ^Δ ^λ και τε το κας α χρο νον
υι ον ^B ^λ ^{ζ'} πα σι τοις υ μνου σι σε ^M ⁶ ^λ σω τη ρι αν
^B
βρα βευ ον τα ⁶ ^λ

^B
⁶ ^λ **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας ⁶ ^λ

Ὁδὸν ἣ κυήσασα, ζωῆς χαῖρε Πανάμωμε, ἣ
κατακλυσμοῦ τῆς ἁμαρτίας, σώσασα κόσμον·
χαῖρε Θεόνυμφε, ἄκουσμα καὶ λάλημα φρικτόν·
χαῖρε ἐνδιαίτημα, τοῦ Δεσπότης τῆς κτίσεως.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^B
⁶λ ^I σχυς και ο χυ ρω μα αν θρω ω πων ^Δ
χαι ρε αχ ραν τε ⁶λ το ο πε α γι α σμα
τος της δο ο ξης ^N ⁶λ νε κρω σις Α δου νυμ
φων ο λο φω ω τε ^Δ ⁶λ χαι ρε των Αγ γε λων
χαρ μο νη ^B ^{z'} ⁶λ χαι ρε η βο η θει α ^M ^B ⁶λ των πι στως
δε ο με νων σου ⁶λ

^B
⁶λ ^Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας ⁶λ

Πυρίμορφον ὄχημα, τοῦ Λόγου χαῖρε
Δέσποινα, ἔμψυχε Παράδεισε τὸ ξύλον, ἐν μέσῳ
ἔχων ζωῆς τὸν Κύριον· οὗ ὁ γλυκασμὸς
ζωοποιεῖ, πίστει τοὺς μετέχοντας, καὶ φθορᾶ
ὑποκύψαντας.

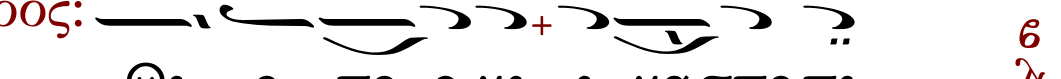
ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^B
⁶λ Πυ ρι μορ φον ο χη μα του Λο ο
γου χαι ρε Δε σποι να ⁶λ εμ ψυ χε Πα ρα δει
σε το ζυ υ λον ⁶λ εν με σω ε χων ζω
ης τον Κυ ρι ι ον ^Δου ο γλυ κα σμος ζω ο
ποι ει ^B^{z'}λ πι στει τους με τε χον τας ⁶λ και φθο
ρα υ πο κυ ψαν τας ⁶λ

^B
⁶λ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι ⁶λ

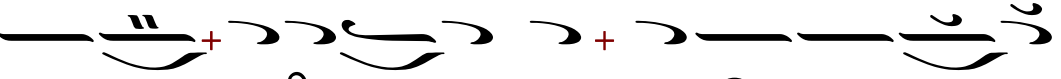
Ρωννύμενοι σθένει σου, πιστῶς ἀναβοῶμέν
σοι· Χαῖρε πόλις τοῦ Παμβασιλέως,
δεδοξασμένα, καὶ ἀξιάκουστα, περὶ ἧς
λελάληνται σαφῶς· ὅρος ἀλατόμητον, χαῖρε
βάθος ἀμέτρητον.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

⁶ ^λ ^Β
⁶ ^λ Εὐρυχωρον σκηνωμα του Λοο
 γου χαιρε Αχραντε ⁶ ^λ
 οχλος η τον θει
 ον μαργαριτην προαγαγουσα ⁶ ^λ
^Δ
 ρε παν θαυμααα στε ^Δ
 παν των προς Θεον
 καταλλαγη ^{z'} ^λ
 των μακαριζοντων σε ⁶ ^λ
 Α'Χορός: ^Μ
 Θεοτοκε εκαστοτε ⁶ ^λ

ΩΔΗ ΣΤ'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες
 ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς
 χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα,
 Θεὸν δοξάζοντες (δψς).

⁶ ^λ ^Π
⁶ ^λ Τὴν θειαν ταυτην και παντιμον ^π ⁹
 τε λουν
^Μ
 τες εορτην οι θεοφρονες της Θεομητο

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ρο^π^q δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν^Δ τον^Δ
εξ αυ της τε χ⁵θ⁵ εν τα Θε^B ον δο ζα ζον
(Δίς)
τες⁶^λ

⁶^λ Υ^B πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
ημα⁶^λ

Παστὰς τοῦ Λόγου ἀμόλυντε, αἰτία τῆς τῶν
πάντων θεώσεως, χαῖρε Πανάχραντε, τῶν
Προφητῶν περιήχημα· χαῖρε τῶν Ἀποστόλων, τὸ
ἐγκαλλώπισμα.

⁶^λ Π^Παστας του Λογου α μο λυν τε αι τι α
της των παν των θ⁺ε ω σε ως χαι ρε Πα να
χραν τε^π^q των Προ φη των πε ρι η χη μα
^Δ χα^Δι ρε των Α πο στο ο λων το εγ καλ λω πι

σμα

6
λ

^B
6
λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

6
λ

Εκ σου ἡ δρόσος ἀπέσταξε, φλογμὸν πολυθεΐας ἡ λύσασα· ὅθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ὁ πόκος ὁ ἔνδροσος, ὃν Γεδεὼν Παρθέने, προεθεάσατο.

^Π
6
λ Εκ σου η δρο σος α πε στα ξε φλογ μον πο

λυ θε ι ας η λυ σα σα ο θεν βο ω μεν

σοι ^π ⁹ χαι ρε ο πο κος ο εν δρο σος ^Δ ^Δ ον

Γε δε ων Παρ θε ε νε προ ε θε α σα

το

^B
6
λ Δο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

6
λ

Ἰδού σοι Χαῖρε κραυγάζομεν, λιμὴν ἡμῖν
γενοῦ θαλαττεύουσι καὶ ὀρμητήριον, ἐν τῷ
πελάγει τῶν θλίψεων, καὶ τῶν σκανδάλων
πάντων, τοῦ πολεμήτορος.

Π
6 λ I δου σοι χαι ρε κραυ γα ζο μεν λι μην η
μιν γε νου θα λατ τευ ου σι και ορ μη τη ρι
ον π 9 εν τω πε λα γει των θλι ψε ων Δ και
των σκαν δα λων πα αν των του πο λε μη το
ρος 6 λ B και νυν και α ει και εις τους αι ω

νας των αι ω νων α μην 6 λ

Χαράς αἰτία χαρίτωσον, ἡμῶν τὸν λογισμὸν
τοῦ κραυγάζειν σοι· Χαῖρε ἡ ἄφλεκτος βάτος,
νεφέλη ὀλόφωτε, ἡ τοὺς πιστοὺς ἀπαύστως,
ἐπισκιάζουσα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^Π
⁶ ^λ **Χ** α ρ α ς α ι τ ι α χ α ρ ι τ ω σ ο ν η μ ω ν τ ο ν
λο γ ι σ μ ο ν τ ο υ κ ρ α υ γ α ζ ε ι ν σ ο ι Χ α ι ρ ε η α
φ λ ε κ τ ο ς β α τ ο ς ^π ⁹ ^Β Ν ε φ ε ε λ η ο λ ο φ ω τ ε
^Δ ^{Β'} Χ ο ρ ό ς : ^Δ η τ ο υ ς π ι σ τ ο υ ς α π α α υ σ τ ω ς ^Δ ^Β ε π ι
σ κ ι α ζ ο υ ς α ⁶ ^λ

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Ε' Ἑβδομάδος.

Μετὰ τὴν στ' ὥδην ψάλλεται τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Εἰκόνης καὶ
θυμιάσας τρίς, ἀναγινώσκει τὴν Γ' στάσιν τῶν Οἰκῶν (Ν-Σ), εἰς
τὸ τέλος τῆς ὁποίας ὁ Πρωτοψάλτης ἀρχεται ψάλλων τὸν
κανόνα ἀπὸ τὴν ζ' ἕως καὶ τὴν θ' ὥδην.

ΩΔΗ Ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον·
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς
εὐλογητὸς εἶ.

^Β
⁶ ^λ **Ο** υ κ ε λ α α τ ρ ε υ σ α ν τ η κ τ ι σ ε ι

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

οι θεοφρονες παρὰ τον κτισααντα ⁶λ

αλλὰ πυροος απειλην ⁶λ ανδρειως πατη

σαντες χαιροντες εψαλλον ⁶λ Υπερυ

μνηητε ^πο των Πατερων Κυριος και Θε

ος ευλογητος ει ⁶λ

⁶λ Υπεραγια Θεοτοκε σωσον

ημας ⁶λ
Λυμνοῦμέν σε, βοῶντες· Χαῖρε
ὄχημα, Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, ἄμπελος ἀληθινή, τὸν
βότρυν τὸν πέπειρον, ἡ γεωργήσασα, οἶνον
στάζοντα, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν
πιστῶς σε δοξαζόντων.

⁶λ Λυμνου ου με εν σε βοωντες

χαιρε οχημα η λιου του νοητου ⁶λ αμ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^M
πελος αλη θι νη ^B
⁶ τον βο τρυν τον πεπειρον
^Π
η γε ωρ γη σα σα ⁶ οι νον στα α ζο ον τα ^π
^B
τον τας ψυ χας ευ φραινον τα ^Δ των πιστως σε
⁶
δοξα ζοντων ^λ

^B
⁶ ^λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας ⁶
^λ

Ἰατῆρα, τῶν ἀνθρώπων ἡ κυήσασα χαῖρε
Θεόνυμφε· ἡ ῥάβδος ἡ μυστική, ἄνθος τὸ
ἀμάραντον, ἡ ἐξανθήσασα· χαῖρε Δέσποινα, δι'
ἧς χαρὰς πληρούμεθα, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

^B
⁶ ^λ Ι α τη η ρα α των αν θρωπων η
κυ η σα σα ⁺ χαι ρε Θε ο ο νυ υμ φε ⁶
^N ^λ [✕] ^M ^Δ
η ρα αβδος η μυστι κη ⁶ αν θος το α μα
^λ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ραν τον η ε ζαν θη σα σα ⁶λ ^Π και ρε Δε ε
σποι οι να ^πq δι' ης χα ρας πλη ρου με θα ^Δ και
ζω ην κλη ρο νο μου μεν ⁶λ

⁶λ ^Β Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

ημας ⁶λ **Ρ**ητορεύουσα, οὐ σθένει γλῶσσα
Δέσποινα, ὑμνολογῆσαί σε· ὑπὲρ γὰρ τὰ
Σεραφίμ, ὑψώθης κυήσασα, τὸν Βασιλέα
Χριστόν· ὃν ἰκέτευε, πάσης νῦν βλάβης
ρύσασθαι, τοὺς πιστῶς σε προσκυνοῦντας.

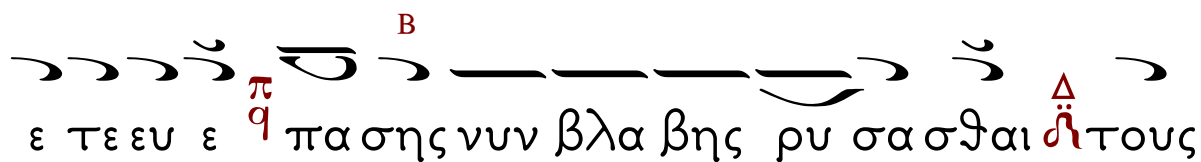
⁶λ ^Β **Ρ**η το ρε ευ ου ου σα ου σθε νει

γλωσ σα Δε σποι να υ μνο λο γησαι σε ⁶λ ^Ν υ

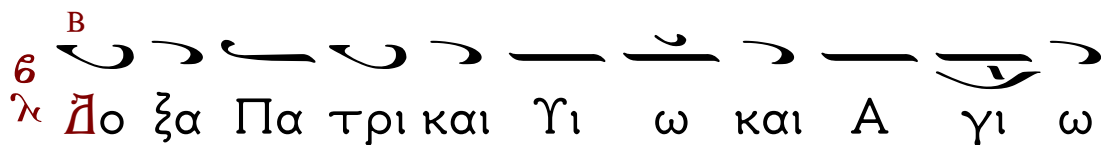
[♂] ^Μ πε ερ γαρ τα Σε ρα φειμ ⁶λ ^Β υ ψω θης κυ η σα

σα τον Βα σι λε α Χρι στον ⁶λ ^Π ον ι κε

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

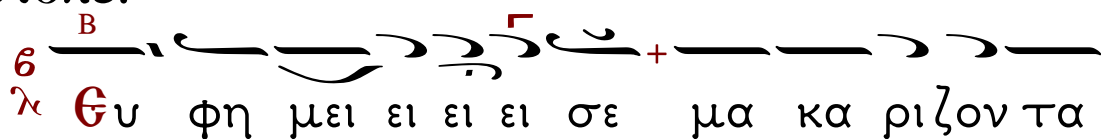

ε τε ευ ε πασης νυν βλα βης ρυ σασθαι τους

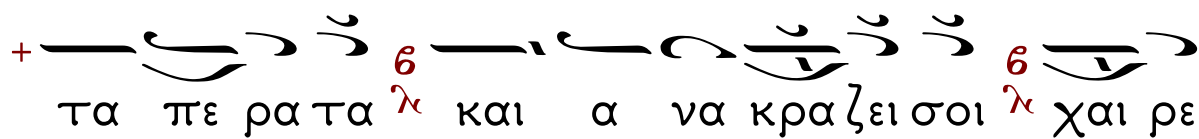

πι στως σε προ σκυ νουν τας

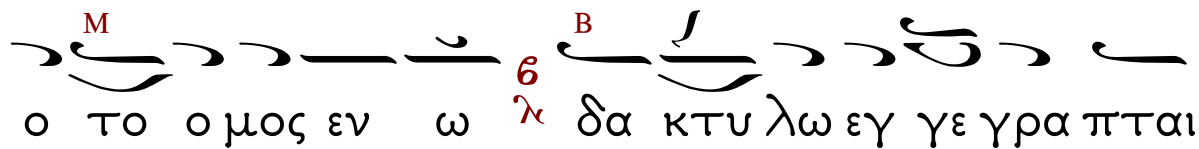

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι

Εὐφημεῖ σε, μακαρίζοντα τὰ πέρατα, καὶ ἀνακράζει σοι· Χαῖρε ὁ τόμος ἐν ᾧ, δακτύλῳ ἐγγέγραπται, Πατὴρ ὁ Λόγος Ἀγνή· ὃν ἰκέτευε, βίβλῳ ζωῆς τοὺς δούλους σου, καταγράψαι Θεοτόκε.

Ευ φη μει ει ει ει σε μα κα ρι ζον τα

τα πε ρα τα και α να κρα ζει σοι χαι ρε

ο το ο μος εν ω δα κτυ λω εγ γε γρα πται

Πα τρος ο Λο γος Α γνη ον ι κε ε τε ευ

ε βι ι βλω ζω ης τους δου λους σου κα

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

τα γραψαι Θεο το κε
και νυν και αι ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων αμην
Ἰκετεύομεν οἱ δοῦλοί σου καὶ κλίνομεν,
γόνυ καρδίας ἡμῶν. Κλῖνον τὸ οὖς σου Ἀγνή,
καὶ σῶσον τοὺς θλίψεσι, βυθιζόμενους ἡμᾶς, καὶ
συντήρησον, πάσης ἐχθρῶν ἀλώσεως, τὴν σὴν
Πόλιν Θεοτόκε.

Ἰ κε τε ευ ο ο μεν οι δου λοι
σου και κλι νο μεν γο νυ καρ δι ι
ας η μων κλι νον το ου ους σου Αγ νη
και σω στον τους θλι ψε σι βυ θι ζο με νους
η μας και συν τη η ρη η σον πα α σης
εχ θρων α λω σε ως Α' Χορός : την σην πολιν Θε

^M

 Ο ΤΟ Ο ΚΕ

6
 λ

ΩΔΗ Η'

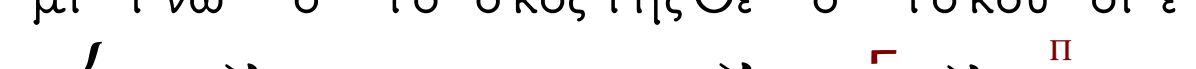
Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
 Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν
 δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
 ἀγείρει ψάλλομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,
 καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

^B
^Δ
 6 λ **Π**αι αι δας ευ α γεις εν τη κα

 μι ι νω ο το οκος της Θε ο τοκου δι ε

 σω σα το ^Δ **Δ** το τε μεν τυ που με ε νος νυν δε

 ε νερ γου με ε νος ^M **π** ^Δ την οι κου με νην α

 πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου ου σαν ^Δ **Δ** τον

 Κυ ριον υ μνει τε τα ερ γα ^π **π** ^B και υ περ υ

 ψου ου τε εις παντας τους αι ω ω νας

6
 λ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^B
⁶ λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

⁶ λ

Νηδυῖ τὸν Λόγον ὑπεδέξω, τὸν πάντα
βαστάζοντα ἐβάστασας, γάλακτι ἐξέθρεψας,
νεύματι τὸν τρέφοντα, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

^B
⁶ λ **Ν**η δυ υ ι τον Λο γον υ πε δε
ε ε ζω τον πα αν τα βα στα ζον τα ε βα στα
σας ^Δ γα λα κτι ε ξε θρε ε ψας νευ μα τι τον
^Π ^π ^B ^Δ ^B
τρε φο ον τα την οι κου με νην α πα
σαν Α γνη ω ψα α λ λω ω ω μεν ^Δ τον Κυ
^Π ^π ^B
ρι ον υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ου τε εις παντας τους αι ω ω νας

6
λ

^B
6 λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

6
λ

Μωσῆς κατενόησεν ἐν βάτῳ, τὸ μέγα
μυστήριον τοῦ τόκου σου· Παῖδες προεικόνισαν,
τοῦτο ἐμφανέστατα, μέσον πυρὸς ἱστάμενοι, καὶ
μὴ φλεγόμενοι, ἀκήρατε ἅγια Παρθένε· ὅθεν σε
ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

^B
6 λ Μω ση ης κα τε νο η σεν εν βα

α α τω το με ε γα μυστηριον του τοκου

σου ^Δ παιδες προ ει κο νι ι σαν του το εμ φα

^Π νε στα α τα ^π με σον πυ ρος ι στα με νοι

+ και μη φλε γο ο με ε ε νοι ^Δ α κη ρα τε

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^Π
α γι α Παρ θε νε ^π
^Β ο θεν σε υ μνου μεν +

εις παντας τους αι ω ω νας ⁶
^λ

⁶
^λ ^Β Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας ⁶
^λ

Οἱ πρόην ἀπάτη γυμνωθέντες, στολὴν ἀφθαρσίας ἐνεδύθημεν, τῇ κυοφορίᾳ σου· καὶ οἱ καθεζόμενοι, ἐν σκότει παραπτώσεων, φῶς κατωπτεύσαμεν, φωτὸς κατοικητήριον, Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

⁶
^λ ^Β Οἱ πρω ω ην α πα τη γυ μνω θε

ε εν τες στο λη ην αφθαρσι ας ε νε δυ θε

μεν ^Δ τη κυ ο φο ρι α α σου ⁶
^λ ^Π και οι κα θε

ζο με ε νοι ^π εν σκο τει πα ρα πτω σε ων +

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

φως κα τω πτε ευ σα α α μεν ^Δ φω τος κα τοι
κη τη ριον Κο ρη ^π ο θεν σε υ μνου ου μεν
εις παντας τους αι ω ω νας

⁶ ^λ Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ⁶ ^λ

Νεκροὶ διὰ σοῦ ζωοποιοῦνται· ζωὴν γὰρ
τὴν ἐνυπόστατον ἐκύησας· εὐλαλοι οἱ ἄλαλοι,
πρώην χρηματίζοντες· λεπροὶ ἀποκαθαίρονται,
νόσοι διώκονται· πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη,
ἥττηνται Παρθένε, βροτῶν ἡ σωτηρία.

⁶ ^λ **Ν**ε κροι οι δι α Σου ζω ο ποι

ου ουν ται ζω η ην γαρ την ε νυ

πο στατον ε κυ η σας ^Δ ευ λα λοι οι

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

α λα λοι ^Π ⁶ ^λ πρω ην χρη μα τι ζο ον τες ^π ⁹ λε προι
α πο κα θαι ρον ται νο σοι δι ω κο ον ται ^Δ ^λ
πνευ μα των α ε ρι ων τα πλη θη ^π ⁹ ητ την
ται Παρ θε ε νε βρο των η σω τη ρι α ⁶ ^λ
⁶ ^λ ^Β ^λ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην ⁶ ^λ

Ἡ κόσμῳ τεκοῦσα σωτηρίαν, δι' ἧς ἀπὸ γῆς εἰς ὕψος ἤρθημεν, χαίροις παντευλόγητε, σκέπη καὶ κραταίωμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, τῶν μελωδούντων Ἀγνή. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

⁶ ^λ ^Β ^λ ^Η ^λ κο σμω τε κου σα σω τη ρι ι
αν δι' η ης α πο γης εις υ ψος ηρ θη με

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

εν και ροις παν τευ λο γη τε σκε πη και
κραται ω ω μα τειχος και ο χυ ρω μα
των με λω δουν των Α γνη τον Κυ ρι ον
υ μνει τε τα ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε
Β' Χορός: εις παν τας τους αι ω ω νας

ΩΔΗ Θ'

Ἄ πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι,
λαμπαδουχούμενος· πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν
Νόων, φύσις γεραίρουσα, τά ἱερὰ θαυμάσια, τῆς
Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε,
Θεοτόκε Ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Ἄ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε ε
τω ω δε α υ λων νο ο ω ν φυ σις γε ραι

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^M
ρου σα ⁶ τα ι ε ρα θ αυ μα σι α της

Θε ο μη το ο ρος ^Δ και βο α α α α τω

χαι ροις παμ μα κα ρι στε Θε ο το κε Α

^B
γνη η α ει παρ θ ενε ⁶ λ

^B
⁶ λ Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας ⁶ λ

“Ινα σοι πιστοί, τὸ Χαῖρε κραυγάζωμεν, οἱ διὰ σοῦ τῆς χαρᾶς, μέτοχοι γενόμενοι, τῆς αἰδίου, ῥῦσαι ἡμᾶς πειρασμοῦ, βαρβαρικῆς ἀλώσεως, καὶ πάσης ἄλλης πληγῆς, διὰ πλῆθος, Κόρη παραπτώσεων, ἐπιούσης βροτοῖς ἁμαρτάνουσιν.

^B
⁶ λ Ι να σοι πι στοι το χαι ρε κραυ γα ζω μεν

οι δι α σου της χα ρας ⁶ λ με το χοι γε νο

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

μενοι της α ι δι ι ου ρυσαι η μας πει
ρα σμου ^M ⁶ ^λ ^Δ ⁺ ⁶ ^λ ⁺
και πα σης α λ λης πλη γης ^Δ ⁶ ^λ ^Δ ⁺ ^B ⁶ ^λ ⁺
η θος ^Δ ⁶ ^λ ⁺ ^B ⁶ ^λ ⁺
σης βρο τοις α μαρ τανου σιν ⁶ ^λ
^B ⁶ ^λ ^Y ⁺ ^B ⁶ ^λ ⁺
η μας ⁶ ^λ

Ὡφθης φωτισμός, ἡμῶν καὶ βεβαίωσις·
ὄθεν βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἄστρον ἄδυτον, εἰσάγον
κόσμῳ, τὸν μέγαν Ἥλιον· χαῖρε Ἐδὲμ ἀνοίξασα,
τὴν κεκλεισμένην Ἀγνή· χαῖρε στυλε, πύρινε
εἰσάγουσα, εἰς τὴν ἄνω ζωὴν τὸ ἀνθρώπινον.

^B ⁶ ^λ ⁺ ^B ⁶ ^λ ⁺
φθης φω τι σμο ος ⁶ ^λ ⁺ ^B ⁶ ^λ ⁺
η μων και βε βαι ω

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

σις ο θεν βο ω μεν σοι ⁶λ ^Π και ρε αστρον α
δυ υ τον ⁵π ⁹ει σα γον κο ο σμω τον με γαν Η
λι ον ⁶λ ^Δ και ρε Ε δεμ α νοι ζα σα την κε
κλει σμε νην Α γνη ^Δ και ρε στυ υ υ υ λε
πυ ρι νε ει σα γου σα ⁶λ ^Δ εις την α νω ζω
ην ^Ν ⁶λ ^Β το αν θρω πινον ⁶λ
⁶λ ^Β Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας ⁶λ

Κτῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε κόσμου Δέσποινα· χαῖρε Μαρία, Κυρία πάντων ἡμῶν· χαῖρε ἡ μόνη ἄμωμος, ἐν γυναιξὶ καὶ καλή· χαῖρε σκεῦος, μύρον τὸ ἀκένωτον, ἐπὶ σὲ κενωθὲν εἰσδεξάμενον.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^B
⁶ λ ⁶ Γ τω μεν ευ λα βω ως ⁶ λ εν οι κω Θε ου η
μων και εκ βο η σω μεν ^Π
⁶ λ ⁶ χαι ρε κο σμου Δε
σποι οι να ^π
⁶ λ ⁶ χαι ρε Μα ρι ι α Κυ ρι α
παν των η μων ^Δ
⁶ λ ⁶ χαι ρε η μο νη α μω μος
εν γυ ναι ζι και κα λη ^Δ
⁶ λ ⁶ χαι ρε σκε ε ε
ευ ος ^Δ
⁶ λ ⁶ μυ ρον το α κε νω τον ⁶ λ ε πι
σε κε νω θεν ει σδε ζα με νον ⁶ λ
^B
⁶ λ ⁶ Δ ο ζα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω
Πνευ μα τι ⁶ λ

Ἡ περιστέρα, ἡ τὸν ἐλεήμονα ἀποκυήσασα,
χαῖρε ἀειπάρθενε· Ὀσίων πάντων, χαῖρε τὸ
καύχημα, τῶν Ἀθλητῶν στεφάνωμα· χαῖρε
ἀπάντων τε, τῶν Δικαίων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα,
καὶ ἡμῶν τῶν πιστῶν τὸ διάσωσμα.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^N
6 λ Η πε ρι στε ρα α α Δ η τον ε
λε η μο να α πο κυ η σα σα 6 Π χαι ρε α
ει παρ θε ε νε ^B π ο σι ων πα αν των χαι
ρε το καυ χη μα 6 των α θλη των στε φα νω μα
+ χαι ρε α πα αν των τε Δ των δι και αι αι
αι ων Δ θει ον εγ καλ λω πι σμα 6 Δ και η
μω ν των πι στω ν το δι α σω σμα 6 λ
6 ^B λ και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
+ των αι ω νων α μην 6 λ

Φεῖσαι ὁ Θεός, τῆς κληρονομίας σου, τὰς
ἁμαρτίας ἡμῶν, πάσας παραβλέπων νῦν, εἰς
τοῦτο ἔχων, ἐκδυσωποῦσάν σε, τὴν ἐπὶ γῆς
ἀσπόρως σε, κυοφορήσασαν, διὰ μέγα ἔλεος

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Θελήσαντα, μορφωθῆναι Χριστέ, τὸ ἀλλότριον.

Ἑ
λ
φ
ει
σαι
ο
θε
ο
ς
της
κλη
ρο
νο
μι
ας
σου
τας
α
μαρ
τι
ας
η
μων
π
α
σας
πα
ρα
β
λε
πω
ων
νυν
εις
του
το
ε
ε
χ
ων
εκ
δυ
σω
που
σαν
σε
την
ε
πι
γης
α
σπο
ρως
σε
κυ
ο
φο
ρη
σα
α
σαν
δι
α
με
ε
ε
ε
γα
ε
λε
ος
θε
λη
σαν
τα
μορ
φω
θη
ναι
Χρι
στε
το
αλ
λο
τριον

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Α', Β', Γ' καὶ Δ' Ἑβδομάδος. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος ψάλλεται τὸ κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ». Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Εἰκόνης καὶ θυμιάσας τρίς, ἀναγινώσκει τὴν ἀντίστοιχον στάσιν τῶν Οἴκων. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκάστοτε στάσης, ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, οἱ δὲ ἱεροψάλται ψάλλουν τὸ Κοντάκιον «Τῇ Ὑπερμάχῳ» ἐναλλάξ διήχορον, σύντομον καὶ μετὰ μέλους, ὡς συνήθως.

Κατὰ τὴν Παρασκευὴν τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Κανόνος ψάλλεται τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ...». Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας Εἰκόνης καὶ θυμιάσας τρίς, ἀναγινώσκει τὴν Δ΄ στάσιν τῶν Οἰκων (Τ - Ω καὶ Α). Εἷτα τὸ τρισάγιον καὶ τὸ «Τῇ Ὑπερμάχῳ...» χῦμα.

Ἦχος πλ. δ' Αὐτόμελον

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου Θεοτόκε. Ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον. Ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἐὰν χοροστατεῖ ἄρχιερεύς, ἐνδεδυμένος τὸν μανδύαν, ἀναγινώσκει αὐτὸς τοὺς Χαιρετισμούς, πρὸ τοῦ Κοντακίου δὲ ὁ δεξιὸς ἱεροψάλτης λέγει τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα,» ἐν ᾧ ὁ ἄρχιερεύς θυμιᾷ καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν, ἐπανερχόμενος εἰς τὸν θρόνον του.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ΤΗ ΥΠΕΡΜΑΧΩ

Ἀργοσύντομον

Ἀθανασίου Καραμάνη, Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς
Μ.Τ.Χ.Ε.

ᾠχος λδ' Νη

ᾠχ
ν
δ' ^Μ Τη υ υ περ μα α α α α α χω ^π ρ

^Β Στρα α τη γω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

^Μ ^Ν ω ω τα α ⁶ λ τα νι ι ι κη τη η ρι

α α α ^ν λ α α α α α

^ν ^Μ ^Π Ὡς λυ υ τρω θει ει ει ει ει ει σα ^π ρ

^Β τω ων δει νω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

^Μ ^Ν ω ων ε ε ⁶ λ ε ευ χα α α ρι στη η ρι

α α α ^ν λ α α α α α

^ν ^Ν ^Π ᾀ να γρα α α α α α α α α α ^χ ρ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

α α φω ω ω ω ω σοι οι οι οι η πο
ο ο ο ο λης σου Θε ε ο ο ο ο το
ο ο ο κε

αλλ' ως ε ε ε ε ε ε ε ε
χου ου ου σα α α α α α α το κρα α
α α α τος α α προ σμα α α α α α
α χη η η το ον

Εκ παν τοι οι ω ω ω ω ω ων με
ε ε ε κιν δυ υ νω ων ε ε λε ευ
θε ερω σο ον

να κρα α α α α α α α α

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

α α ζωω ω ω ω ω σοι οι οι οι χαίρε
+ Νυ υ υμ φη η α νυ υ υ υ υμ φε ε ε ευ
τε

ν
α

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΙ

ΣΤΑΣΙΣ Α΄.

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε (Υ΄). καὶ σὺν τῇ ἁσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἀγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως. Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαραδέκτον μου τῇ ψυχῇ φαίνεται.

ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων:

Ἀλληλούϊα.

Γνωσιν ἄγνωστον γνῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα: Ἐκ λαγόνων ἄγνων, Υἱὸν πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω:

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλῖμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς μηδένᾳ διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε,

πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ. καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἄγρον ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως.

Ἀλληλούϊα.

Ἐχουσα θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἑλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὼν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε· καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον:

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν, οἰκτιρμῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἱλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων,
ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν
σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἀμεμπτε·
μαθῶν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος
ἁγίου, ἔφη·

Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Β'.

Ἦκουσαν οἱ ποιμένες, τῶν Ἀγγέλων
ὑμνούντων, τὴν ἑνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν·
καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα, θεωροῦσι
τοῦτον ὡς ἄμνον ἁμῶν, ἐν τῇ γατρὶ Μαρίας
βοσκηθέντα, ἣν ὑμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἄμνου καὶ ποιμένος μήτηρ· χαῖρε,
αὐλὴ λογικῶν προβάτων.

Χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον· χαῖρε,
Παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλεται τῇ γῇ·
χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα·
χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος.

Χαῖρε, στεῖρρόν τῆς πίστεως ἔρεισμα· χαῖρε,
λαμπρὸν τῆς χάριτος γνῶρισμα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης· χαῖρε, δι' ἧς
ἐνεδύθημεν δόξαν.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα, θεωρήσαντες Μάγοι, τῇ
τούτου ἡκολούθησαν αἶγλη· καὶ ὡς λύχνον
κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἡρεύνων κραταιὸν
Ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον,
ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες·

Ἀλληλούϊα.

Ἰδὼν παῖδες Χαλδαίων, ἐν χερσὶ τῆς
Παρθένου, τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους·
καὶ Δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου
ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις
θεραπεῦσαι καὶ βοῆσαι τῇ Εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου Μήτηρ· χαῖρε, αὐγὴ
μυστικῆς ἡμέρας.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον σβέσασα·
χαῖρε, τῆς τριάδος τοὺς μύστας φωτίζουσα.

Χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα
τῆς ἀρχῆς· χαῖρε, Κύριον φιλόανθρωπον
ἐπιδείξασα Χριστόν.

Χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη
θρησκείας· χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ῥυομένη τῶν
ἔργων.

Χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν παύσασα· χαῖρε,
φλογὸς παθῶν ἀπαλλάτουσα.

Χαῖρε, πιστῶν ὁδηγὲ σωφροσύνης· χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι, γεγονότες οἱ Μάγοι, ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα· ἐκτελέσαντές σου τὸν χρησμὸν, καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἅπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδη ὡς ληρώδη, μὴ εἰδότα ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης, Σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκεν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων· χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων.

Χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα· χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα.

Χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοητόν· χαῖρε, πέτρα ἥ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν.

Χαῖρε, πύρινε στῦλε, ὁδηγῶν τοὺς ἐν σκότει· χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου, πλατυτέρα νεφέλης.

Χαῖρε, τροφή τοῦ μάννα διάδοχε· χαῖρε,

τρυφῆς ἁγίας διάκονε.

Χαῖρε, ἡ Γῆ τῆς ἐπαγγελίας· χαῖρε, ἐξ ἧς ῥέει μέλι καὶ γάλα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Μέλλοντος Συμεῶνος, τοῦ παρόντος αἰῶνος, μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος, ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ Θεὸς τέλειος· διόπερ ἐξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν, κράζων·

Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Γ'.

Νέαν ἔδειξε κτίσιν, ἐμφανίσας ὁ Κτίστης, ὑμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις· ἐξ ἀσπόρου βλαστήσας γαστρός, καὶ φυλάξας ταύτην, ὥσπερ ἦν, ἀφθορον· ἵνα τὸ θαῦμα βλέποντες, ὑμνήσωμεν αὐτήν, βοῶντες·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας.

Χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα· χαῖρε, τῶν Ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα.

Χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον, ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί· χαῖρε, ξύλον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπτονται πολλοί.

Χαῖρε, κυοφοροῦσα ὁδηγὸν πλανωμένοις·

χαῖρε, ἀπογεννώσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου δυσώπησις· χαῖρε, πολλῶν παιόντων συγχώρησις.

Χαῖρε, στολή των γυμνῶν παρρησίας· χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ξένον τόκον ἰδόντες, ξενωθῶμεν του κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς Θεὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος, τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Ὁλος ἦν ἐν τοῖς κάτω, καὶ τῶν ἄνω οὐδόλως ἀπὴν, ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκὴ, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε· καὶ τόκος ἐκ Παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα·

Χαῖρε, Θεοῦ ἀχωρήτου χώρα· χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα.

Χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα· χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα.

Χαῖρε, ὄχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ· χαῖρε, οἶκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ.

Χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταῦτὸ ἀγαγοῦσα·
χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐλύθη παράβασις· χαῖρε, δι' ἧς
ἠνοίχθη Παράδεισος.

Χαῖρε, ἡ κλείς τῆς Χριστοῦ βασιλείας· χαῖρε,
ἐλπίς ἀγαθῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις Ἀγγέλων, κατεπλάγη τὸ μέγα,
τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον· τὸν ἀπρόσιτον
γὰρ ὡς Θεόν, ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον·
ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ
πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ῥήτορας πολυφθόγγους, ὡς ἰχθύας
ἀφώνους, ὀρῶμεν ἐπὶ σοί, Θεοτόκε· ἀποροῦσι
γὰρ λέγειν τὸ πῶς καὶ Παρθένος μένεις καὶ
τεκεῖν ἰσχυσας· ἡμεῖς δὲ τὸ Μυστήριον
θαυμάζοντες, πιστῶς βοῶμεν·

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ δοχεῖον· χαῖρε,
προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον.

Χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα·
χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα.

Χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί·
χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί.

Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκάς
διασπῶσα· χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγῆνας
πληροῦσα.

Χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα· χαῖρε,
πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα.

Χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι· χαῖρε,
λιμὴν τοῦ βίου πλωτήρων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Κῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τῶν ὅλων
κοσμήτωρ, πρὸς τοῦτον αὐτεπάγγελτος ἦλθε·
καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς Θεός, δι' ἡμᾶς ἐφάνη
καθ' ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὁμοίῳ γὰρ τὸ ὅμοιον
καλέσας, ὡς Θεὸς ἀκούει·

Ἀλληλούϊα.

ΣΤΑΣΙΣ Δ'.

Τεῖχος εἶ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε,
καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· ὁ γὰρ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε
Ποιητὴς Ἀχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου, καὶ
πάντας σοὶ προσφωνεῖν διδάξας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη
τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε,
χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῶς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

“Ὑμνος ἅπας ἡττᾶται, συνεκτείνεσθαι σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαρίθμους γὰρ τῇ ψάμμῳ ᾠδᾶς, ἂν προσφέρωμέν σοι, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδέν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοὶ βοῶσιν·

Ἀλληλούϊα.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγὴ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγὴ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε, βολὶς τοῦ

ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπή τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα·
χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα,

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις
φωτισμόν· χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρητον,
ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν
τύπον· χαῖρε, τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν
ῥύπον.

Χαῖρε, λουτὴρ ἐκπλύνων συνείδησιν· χαῖρε,
κρατὴρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας· χαῖρε,
ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων
ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων,
ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους
τῆς αὐτοῦ χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον,
ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνούμέν σε
πάντες, ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε· ἐν τῇ σῇ
γὰρ οἰκήσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ
Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοι

πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μείζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον, Ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος· χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπείας· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ω πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἁγιώτατον Λόγον· **(γ')** δεξαμένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ῥύσαι συμφορᾶς ἅπαντας· καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως, τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Αγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε· καὶ σὺν τῇ ἁσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο καὶ ἴστατο, κραυγάζων πρὸς

αὐτὴν τοιαῦτα.

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἄρὰ ἐκλείπει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστὴρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Μουσική καταγραφή Βασιλείου Κιαμηλίδη
ἀπὸ ἐπιλογές παρὰ διαφόρων Διδασκάλων.

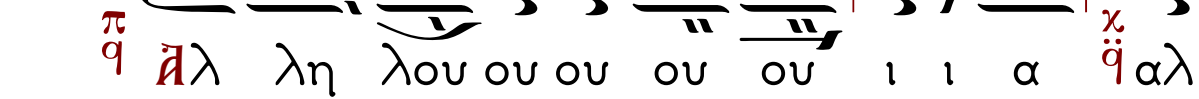
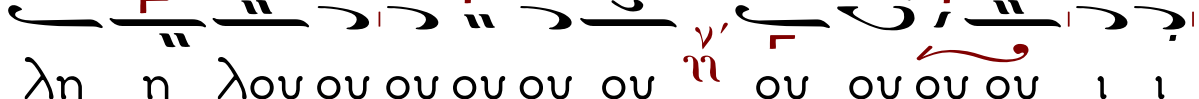
Ἦχος ὧ Πα

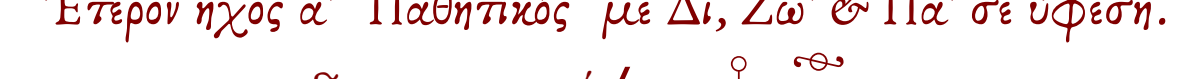
π^q ^Π

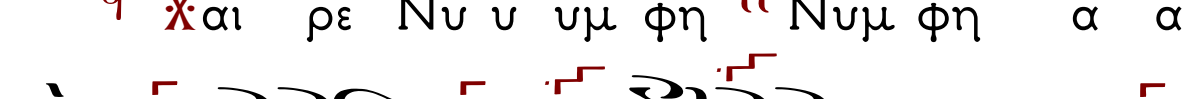
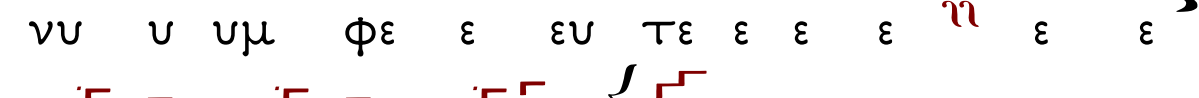
ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

 α α νυ υ υ υ υ υ γ' α νυ υ υμ φε ευ

 τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

 π αλ λη λου ου ου ου ου ι ι α αλ

 λη η λου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι

 α α α α α α α α α α α α α α

 Ἐτερον ἦχος α' "Παθητικός" με Δι, Ζω' ε' Πα' σε ὕφεση.
 Ἦχος παθητικός Πα'

 Χαί ρε Νυ υ υμ φη Νυμ φη α α

 νυ υ υμ φε ε ευ τε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^Π
^π₉ Ἀ λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ἡ ῥ ε α λ λ η η
 λ ο υ ο υ ο υ ι ι ι α α α α ἡ α α
 α α α α α α α α α α α α α ἡ

Ἦχος παθητικός $\frac{4}{9}$ Πα ∞

^Π
^π₉ Χ α ι ρ ε Ν υ υ υ μ φ η ἡ Α ν υ υ μ φ ε ε
 ε υ τ ε ε ἡ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε π
9

^Π
^π₉ Ἀ λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι ἡ Α λ λ η λ ο υ ο υ
 ι ι ι α α ἡ α α α α α α α α α α α
 α α α π
9

Ἦχος ∞ Δι

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

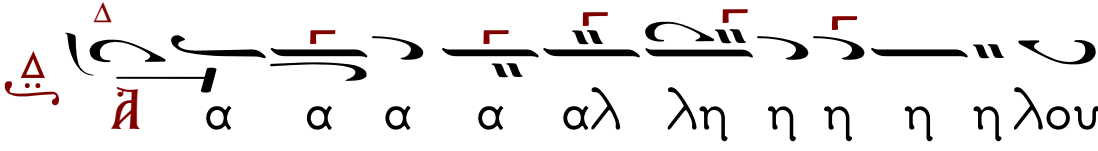
^B
ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ρε ε ε ε Νυ υ υ
υ υμ φη η η α νυ υ υμ φε ε ευ τε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

^B
ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁλ λη η η η λου ου ου
ι ι α α α Αλ λη λου ου ου ι ι ι
α α α α α α α α α α α α

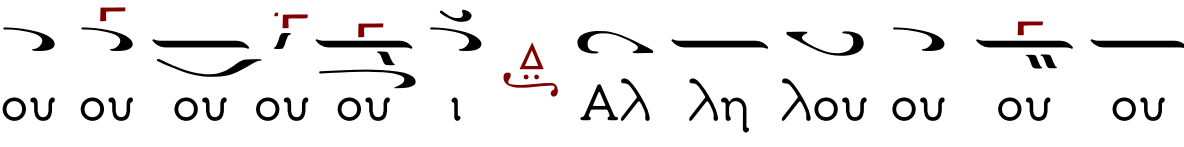
Ἔτερον
Ἦχος Δεύτερος

ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ρε ε ε ε ε Νυ
υ υ υ υ υμ φη α α νυ υ υ υ υ υ
υμ φε ε νυμ φη α νυ υμ φε ευ τε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

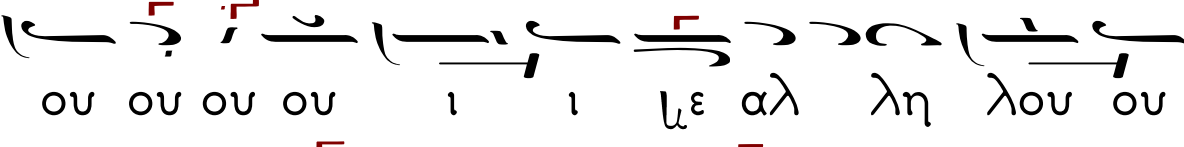
ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

 Ἄ α α α α αλ λη η η η η λου

 ου ου ου ου ου ι Ἀλ λη λου ου ου ου

 ου ου ου ου ι ι λε αλ λη λου ου

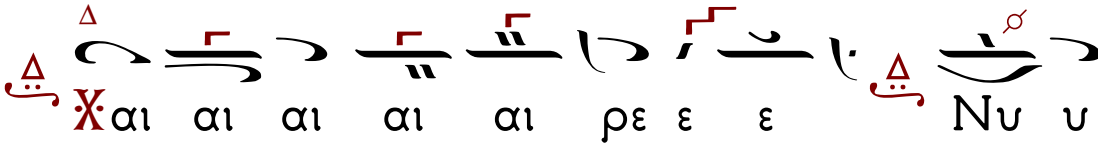

 ι ι α α α α α α α α α α α α α

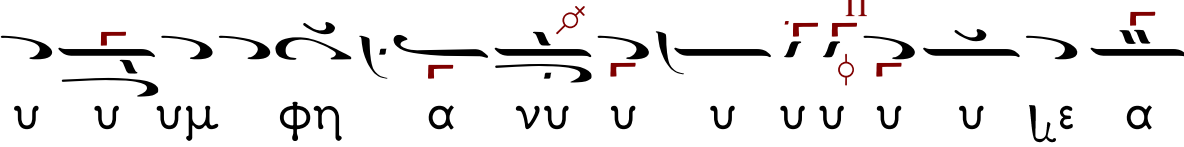

 α

Κωνσταντίνου Κανδυλάκη
 Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱ.Ν. Ἀγίας Παρασκευῆς Γιαννιτσῶν
 Ὕψος Δι Δευτερόπρωτος με κατάληξη Πα

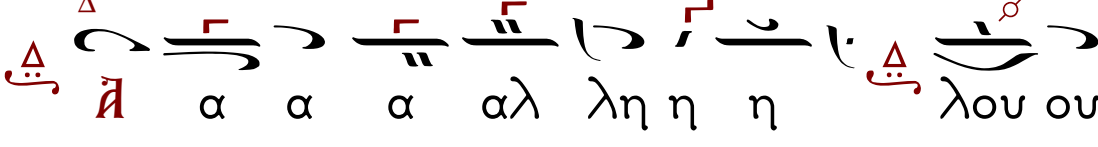
 Χαι αι αι αι αι ρε ε ε Νυ υ

 υ υ υμ φη α νυ υ υ υ υ υ υ λε α

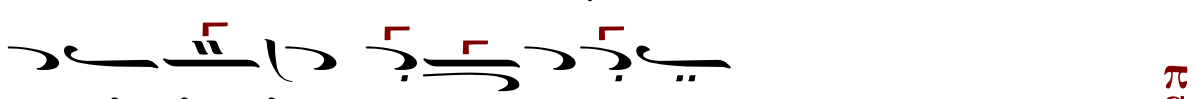

 νυ υ υμ φευ τε

 Ἄ α α α αλ λη η η λου ου

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

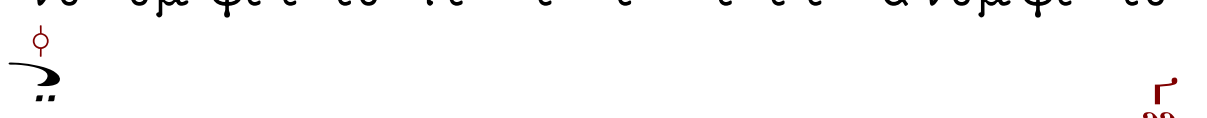

 ου ου ου ι αλ λη λου ου ου ου ου ου

 ιε αλ λη λου ου ου ι ι α

π
9

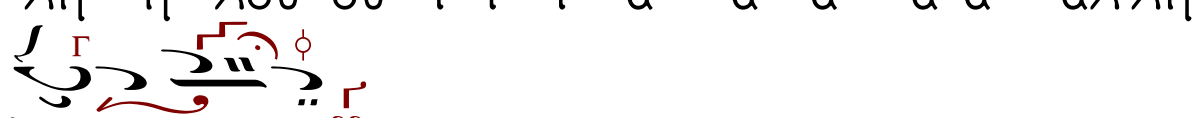
Ἦχος γ' Γα

Χαρίλαου Ταλιαδώρου
Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου της Μ.Τ.Χ.Ε.

 Χαι ρε ε Νυ υ υ υ υμ φη α α

 νυ υμ φε ε ευ τε ε ε ε ανυμφε ευ

 τε

 Ἀλ λη η λου ου ου ου ου ι Ἀλ

 λη η λου ου ι ι ι α α α α αλλη

 λου ι ι α

Ἦχος Γα

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

φε ε ευ τε ε ε ^{ζ'} ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^Δ ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ⁶ λ

⁶ λ ^B α α αλ λη η η η λου ου ου

ου ι ι ι ι ι ⁶ λ Αλ λη λου ου

ου ι ι ι α α α ^{ζ'} α α α α

α α α α α α α α α α ^Δ

α α α α α α α α α α α α

α ⁶ λ

⁶ λ ^B Χαι ρε ε Νυ υ υ υμ φη ⁶ λ α

^N νυμ φε ε ε ευ τε ε ε ^{γ'} ε ε ε ε ε

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ε ^χ ^q Χαι αι ρε α νυ υ υ υμ φευ τε

ε ε ε 6
λ

6 λ Ἀ λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι 6 λ α λ λ η

λ ο υ ι ι ι ι α α α γ' α α α α α

α ^χ ^q Α α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι α

α α α 6
λ

+Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.ΧΕ.

Ἦχος λ' ᾠ Πα

π q Χαι ρε ε ε Νυ υ υ υ υμ φη q α α

νυ υ υμ φε ε ε ε ε ευ τε ε ε ε ^χ ^q

π q ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ^χ ^q

π q

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἦχος λ' ᾠ Πα⁹

Π
π⁹ Χαί αι αι αι αι αι αι αι αι ρε π⁹ Νυ υ υ
υμ φη η η η^{z'} α α α νυ υ υ υ υ
υ υ υμ φε ευ τε π⁹ ε ε ε ε ε ε ε ε
Π
ε ε ε Νυμ φη η α νυ υ υ υμ φε
ε ε ευ τε ε ε ε π⁹
Π
π⁹ Ἀ α α α α α α α α π⁹
αλ λη λου ου ου ου ι ι ι α η^{z'} αλ λη η η
Δ
λου ου ου ου ου ου ου ου ου ι ι α π⁹
Δ
α α α α α α α α α^π α^z α^z αλ λη
λου ου ου ου ι ι ι ι α α α α π⁹

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἦχος λ' Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη,
Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.ΧΕ.

Ἦχος α' ἐναρμόνιος κατὰ διαπασών.
Ψάλλωνται καὶ εἰς τὰς ἐκφωνήσεις τοῦ πλ. δ' Νη
μὲ ἐφαρμογὴ τοῦ ἐναρμονίου Ζω' ἐπὶ τοῦ ἄνω Νη'.

 π^q **Χ**αι ρε Νυ υ υ υ υ υμ φη **η** α νυ
 υ υμ φε ε ευ τε **η** ε ε ε ε ε ε **η** ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε **π**
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε **q**
 π^q
Ἄλ λη λου ου ου ου ου ου ι αλ λη λου
 ου ου ι ι ι α **η** α α α α α α **η** α α
 α α α α α α α α α α α α α **π**
 α α α α α α α α α α α α α **q**

Ἦχος λ' Πα

Χαρίλαου Ταλιαδώρου
Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.Χ.Ε.

 π^q **Χ**αι ρε Νυ υ υ υ υ υμ φη **η** α νυ υ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

The first system of musical notation consists of two staves. The top staff contains notes with various accidentals and ornaments, including a red 'K' above one note and a red 'Π' above another. The bottom staff shows the corresponding Greek letters: υ, υμ, φε, ευ, τε, ε, ε, ε, ε, ε, ε, ε, ε.

$\pi^{\circ} \overline{A} \lambda \lambda \eta \lambda \omicron \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \upsilon \iota \alpha \alpha \alpha \alpha \alpha$

[illegible]

π_q^{Π}
 $\overline{a}\lambda$
 $\lambda\eta$
 $\lambda\omicron\upsilon$
 $\omicron\upsilon$
 $\omicron\upsilon$
 ι
 ι
 ι
 α
 π_q
 $\omega\epsilon$

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Αλ λη λου ου ι ι ι ι α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

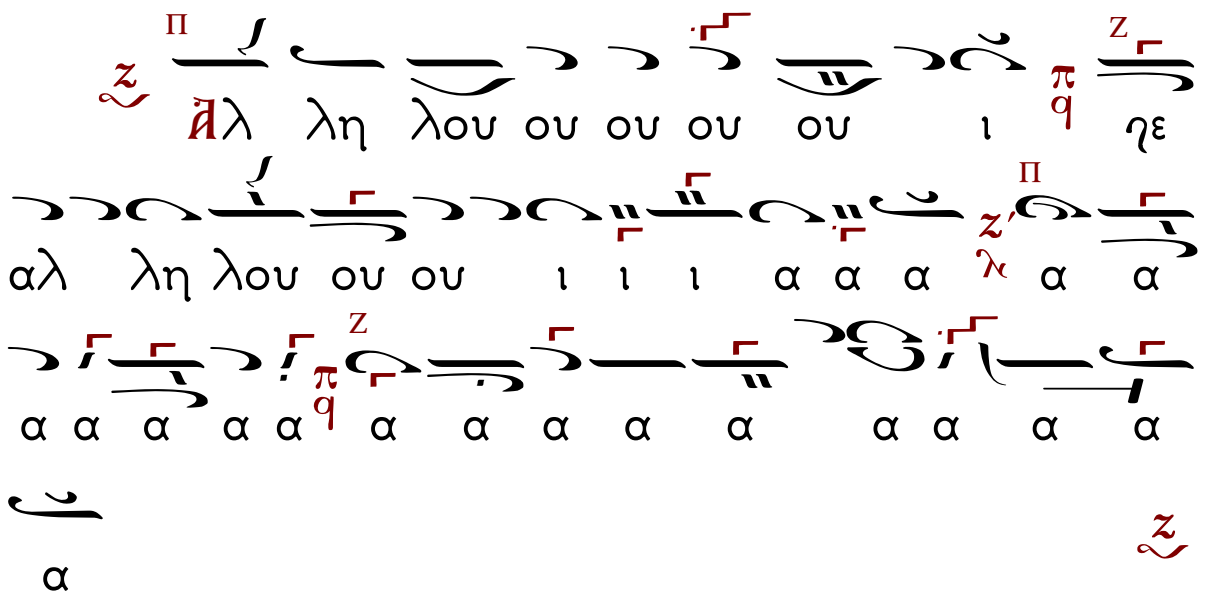
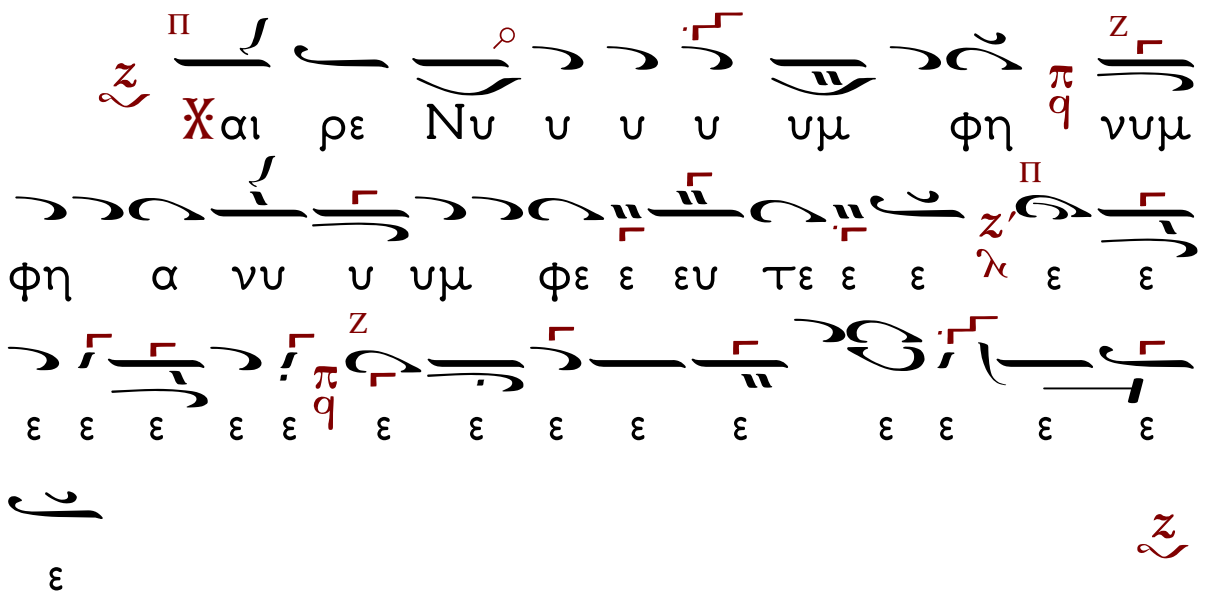
ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ου ου ου ου ου ου ου ου Αλ λη λου ου ου ου
ου ι ι ι ι α α α α α α α
Χαι ρε Νυ υ υ υ υ υ υ μ φ η η η
η α νυ υ μ φ ε ε ευ τε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε
Αλ λη λου ου ου ου ου ου ου ι ι ι
α αλ λη λου ου ι ι ι α α α
α α α α α α α α α α α α α
α α α

Ἀθανασίου Καραμάνη,
Ἄρχοντας Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.ΧΕ.

Ἦχος Βαρύς

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἀθανασίου Καραμάνη,
Ἄρχοντας Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.ΧΕ.
Τό Βυζαντινόν

Ἦχος λδ Νη

Ν
αι αι αι αι αι ρε Νυ υ υ υ υ υμ
φη η νυμφη α α νυμφε ε ευ τε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α αλ λη λου ου ου ου ου
ι ι ηε αλ λη η λου ι ι ι α α
α α α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α

+Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντας Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.ΧΕ.

Ἦχος λδ Νη
αι ρε Νυ υ υ υ υμ φη α

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

^{Δ N B N}
 νυ υ υμ φε ε ευ τε ε ε ^{γ'} ε ε ε
^M
 ε ε ε ε ε ε ε ε ⁶ λ ε ε ε ^γ
^{N Δ}
^γ Ἀλ λη λου ου ου ι ^Δ αλ λη λου ου
^{Δ N B N}
 ου ι ι ι α α α ^{γ'} α α α α α α
^M
 α α α α α α ⁶ λ α α α ^γ
^{Δ B}
^γ Χαι ρε Νυ υ υμ φη ⁶ α νυ υ υμ
^Π
 φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
^M
⁶ ε ε ε ε ε ε ε ε ^γ
^{N Δ N}
^γ Ἀλ λη λου ου ου ι ⁶ Αλ λη λου
^Π
 ου ου ι ι ι ι α α α α α α α α
^M
^Π α α α α ⁶ α α α α α α α α ^γ

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Ἰωάννου Σακκελαρίδη

^B
ν
ν **Χ**αι ρε Νυ υ υμ φη α νυ υ υμ
^M ^N

φε ε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε
^B
ν
ν **Α**λ λη λου ου ου ι αλ λη λου ου
^M ^N

ου ι ι ι ι α α α α α α α α α

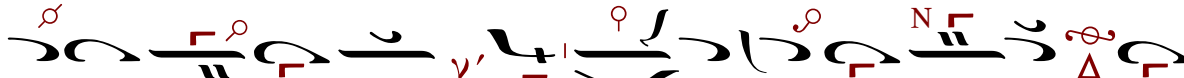
Ἑτέρα.

Ἀθανασίου Καραμάνη,

Ἀρχοντος Πρωτοψάλτου τῆς Μ.Τ.ΧΕ.

Ἦχος ^λπδ Νη

^N
ν
ν **Χ**αι ρε ε Νυ υ υμ φη α νυ υμ

φε ε ευ τε ε ε ε ε ε ε ε ε
^M

ε ε ε ε ε ε
^N
ν
ν **Α** α α α α α α αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ε ε ε ε ε ε ε

α α α λ λ η η λ ο υ ο υ ο υ ο υ ι

η ε α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ι ι ι ι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α

Χ α ι α ι α ι α ι α ι ρ ε Ν υ υ υ υ υ

υ υ υ μ φ η η ν υ μ φ η α α ν υ μ φ ε

ε ε υ τ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α λ λ η λ ο υ ο υ ο υ ο υ

ο υ ο υ ο υ ο υ ι ι η ε α λ λ η η λ ο υ ι

Εἶτα ὁ Ἀναγνώστης ἀπαγγέλει
εἰς τόνον προσευχῆς τό:

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι

ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

*(Ἀναγινώσκει τὸ ἐπόμενον Κοντάκιον
τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου:)*

Τῇ α' Ἑβδομάδα.

Πίστιν Χριστοῦ ὥσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν
ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις
κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ,
ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.

Τὶς β'-δ' Ἑβδομάδες.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς
κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε,
τοὺς θεοφόρους Μάρτυρες. Ταῖς αὐτῶν
ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου,
διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, Πολυέλεε.

Τῇ ε' Ἑβδομάδα.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς
λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια,
ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς
ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων
με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε,
Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ἐπειτα τὸ Κύριε ἐλέησον μ' (40) φορές.

Καὶ τὴν προσευχὴν ταύτην,

ποίημα ἀγνώστου συγγραφέως.

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν. Αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἁγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου Σου δόξης· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ. Τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Εν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

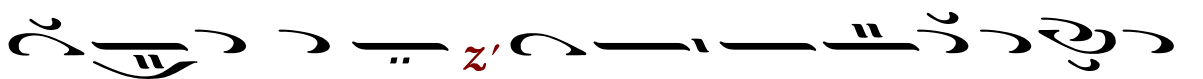
Ἱερεύς: **Ὁ** Θεὸς οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

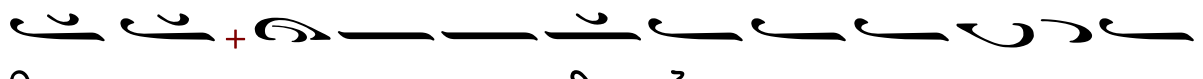
Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς Παναγία Παρθένε.

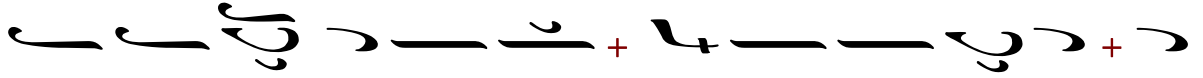
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

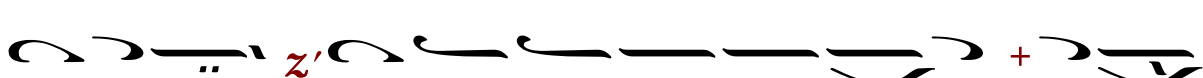
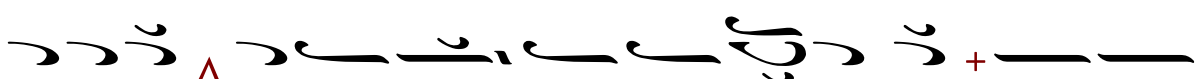
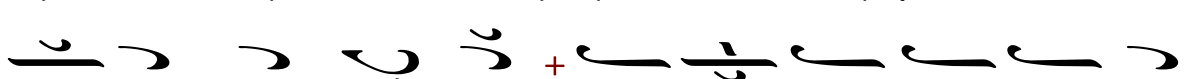
Ἄσπιλε...
Ἐμμελὴς ἀπαγγελία.

Ἦχος λδ

 ^N
Ἄ σπι λε α μο λυν τε α φθο ρε

α α α χραν τε ^{z'} α γνη Παρ θε νε Θε ο νυμ

φε Δε εσποινα ^{γ'} η Θε ον Λο γον τοις αν

θρωποις τη πα ρα δο ζω σου κυ η σει ε

νω ω ω σα σα ^{z'} και την α πω σθει σαν φυ

σιν του γε νους η μων τοις ου ρα νι οις συ

να ψα σα ^{γ'} η των α πηλ πι σμε νων μο

νη ελ πις ^{z'} και των πο λε μου με νων βο η

η θει α ^Δ η ε τοι μη αν τι λη ψις των εις

σε προ στρε χον των και παν των των Χρι στι

α νων το κα τα φυ γι ον ^{γ'}η μη βδε λυ ξη με
τον α μαρ τω λον ^{ζ'}κ τον ε να γη τον αισ
χροις λο γι σμοις και λο γοις και πρα α α ξε
σιν ^{ζ'}κ ο λον ε μαυ τον α χρει ω σαν τα ^{γ'}η
και τη των η δο νων του βι ου ρα θυ μι
α γνω μη δου λον γε νο με νον ^{γ'}η αλλ' ως του
φι λαν θρω που Θε ου Μη η η η τηρ ^{ζ'}κ φι
λαν θρω πως σπλαγ χνι σθη τι επ ε μοι τω
α μαρ τω λω και α σω τω ^{ζ'}κ και δε ζαι μου
την εκ ρυ πα ρων χει λε ων προ σφε ρο
με νην σοι δε η σιν ^{γ'}η και τον σον Υι ον

και η μων Δε σπο την και Κυ υ υ ριον ^Δτη
μη τρι κη σου παρ ρη σι ι α χρω με νη
δυ σω ω πη σον ^Δι να α νοι ζη κα μοι ^Δ
τα φι λαν θρω πα σπλα γχνα ^Δτης αυ του ου ου
α γα θο τη τος ^Δκαι πα ρι δων μου τα α
να ρι θμη τα πται σμα τα ^Δε πι στρε ψη με
προς με τα α α νοι αν ^Δκαι των αυ του
εν το λων ερ γα την δο κι μον α να δει
ζη με ^{γ'}και πα ρε σο μοι α ει ως ε
λε η μων και συμ πα θης και φι λα α α
γα θος ^{ζ'}εν μεν τω πα ρον τι βι ω θερ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

μη προ στα τις και βο η θος ^{ζ'} τας των ε
ναν τι ων ε φο δους α πο τει ^χ χι ι
ι ζου σα ^Δ και προς σω τη ρι αν κα θο δη
γου σα με ^{γ'} και εν τω και ρω της ε ζο
δου μου την α θλι αν μου ψυ χην πε ρι ε
ε ε που σα ^{ζ'} και τας σκο τει νας ο ψεις
των πο νη ρων δαι μο νων πο ρω αυ της
α α πε λα αυ νου σα ^{γ'} εν δε τη φο βε
ρα η με ρα της κρι ι ι σε ως ^Δ της αι ω
νι ου με ρυ ο με νη κο λα α σε ως ^Δ
και της α πο ρη του δο ξης του σου Υι

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ου και Θε ου η μων κλη ρο νο μον με
α πο δει κνυ υ ου σα ^{γ'}η ης και τυ χοι μι Δε
σποι να α α α μου ^{ζ'}λ υ πε ρα γι α Θε
ο το κε δι α της σης με σι τει ας
και αν τι λη η η ψε ως ^{ζ'}λ χα ρι τι και
φι λαν θρω πι α του μο νο γε νους σου
Υι ου και Σω τη ρος η μων Ι η σου
Χρι στου ^{γ'}η ω πρε πει πα σα δο ξα ^Δτι μη και
προ σκυ υ υ υ νη σις ^Δσυν τω α να ρ χω
αυ του Πα τρι και τω πα να γι ω και
α γα θω ^{ζ'}λ και ζω ο ποι ω αυ του Πνε

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ε ευ μα τι ^Δ νυν και αι α ει ^Δ και εις τους
αι ω νας ^{π'} των αι ω νων Α μην ^{γ'}
^{γ'} ^Δ και δος η μιν Δε σπο τα προς υ πνον
α πι ου σιν ^{ζ'} α να παυ σιν σω μα τος και
ψυ χης ^{ζ'} και δι α φυ λα ζον η μας α
πο του ζο φε ρου υ πνου της α μαρ τι ας ^{ζ'}
και α πο πα σης σκο τει νης και νυ κτε
ρι νης η δυ πα θει ας ^{γ'} παυ σον τας ορ
μας των πα θων ^{ζ'} σβε σον τα πε πυ ρω με
να βε λη του πο νη ρου ^{ζ'} τα κα θ' η μων
δο λι ως κι νου με να ^{γ'} τας της σαρ κος

η μων ε πα να στασεις κα τα α αστει
 λον και παν γε ω δεσ και υ λι κο ο ο ον
 ημων φρονημα κοι οι οι οι οι οιμισον
 και δω ρησαι η μιν ο Θε ος γρηγο
 ρον νουν σω φρο να λο γισμον καρ δι αν
 νη η η φουσαν υ πνον ε ε λα φρον
 και πα σης σα τα νι κης φαν τα σι ας α
 πηλ λαγ με νον δι α να στη σον δε η
 μας εν τω και ρω της προ σευ χης ε στη
 ριγ με νους εν ταις εν το λαι αι αι αις σου
 και την μνη μην των σων κρι μα των εν ε

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ω σου και Θε ω ω ημων και αι τησαι
ι να σω ση δι α σου τας ψυχας η
μων
Η ελ πεις μου ο Πα τηρ κα τα φυ
γη μου ο ο Υιος σκε πη μου το Πνευμα το
α α γι ον Τρι ας α γι α δο ξα σοι
την πα σαν ελ πι δα μου εις σε ε ε
α να τι θη μι Μη τηρ του ου Θε ου
φυ λα ξο ο ον με υπο την σκε πην σου

Ὁ Δεξιὸς Ἱεροψάλτης:

Ἄσπινε, ἀμόλυντε, ἄφθορε, ἄχραντε, ἄγνή Παρθένε, Θεόνυμφε Δέσποινα· ἡ Θεὸν Λόγον τοῖς ἀνθρώποις τῇ παραδόξῳ σου κυήσει ἐνώσασα καὶ τὴν ἀπωσθεῖσαν φύσιν τοῦ γένους ἡμῶν τοῖς οὐρανίοις συνάψασα· ἡ τῶν ἀπηλπισμένων μόνη ἐλπίς καὶ τῶν πολемуμένων βοήθεια· ἡ ἐτοίμη ἀντίληψις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, καὶ πάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον· μὴ βδελύξη με τὸν ἁμαρτωλόν, τὸν ἐναγῆ, τὸν αἰσχροῖς λογισμοῖς καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν ὅλον ἐμαυτὸν ἀχρειώσαντα, καὶ τῇ τῶν ἡδονῶν τοῦ βίου, ῥαθυμία γνώμῃς, δοῦλον γενόμενον· ἀλλ' ὡς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ Μήτηρ, φιλανθρώπως σπλαγχνίσθητι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἁσώτῃ, καὶ δέξαι μου τὴν ἐκ ῥυπαρῶν χειλέων προσφερομένην σοι δέησιν· καὶ τὸν σὸν Υἱόν, καὶ ἡμῶν Δεσπότην καὶ Κύριον, τῇ μητρικῇ σου παρρῆσίᾳ χρωμένη δυσώπησον, ἵνα ἀνοίξῃ κἄμοι τὰ φιλάνθρωπα σπλάγχνα τῆς αὐτοῦ ἀγαθότητος· καὶ παριδὼν μου τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα, ἐπιστρέψῃ με πρὸς μετάνοιαν καὶ τῶν αὐτοῦ ἐντολῶν ἐργάτην δόκιμον ἀναδείξῃ με. Καὶ πάρεσό μοι αἰεὶ ὡς ἐλεήμων καὶ

συμπαθῆς καὶ φιλάγαθος, ἐν μὲν τῷ παρόντι
βίῳ θερμὴ προστάτις καὶ βοηθός, τὰς τῶν
ἐναντίων ἐφόδους ἀποτειχίζουσα καὶ πρὸς
σωτηρίαν καθοδηγοῦσά με· καὶ ἐν τῷ καιρῷ
τῆς ἐξόδου μου τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν
περιέπουσα καὶ τὰς σκοτεινὰς ὄψεις τῶν
πονηρῶν δαιμόνων πόρρῳ αὐτῆς ἀπελαύνουσα·
ἐν δὲ τῇ φοβερᾷ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, τῆς αἰωνίου
με ῥυομένη κολάσεως, καὶ τῆς ἀπορρήτου δόξης
τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν κληρονόμον με
ἀποδεικνύουσα. Ἦς καὶ τύχοιμι, Δέσποινά μου,
Ὑπεραγία Θεοτόκε, διὰ τῆς σῆς μεσιτείας καὶ
ἀντιλήψεως, χάριτι καὶ φιланθρωπία τοῦ
μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει πᾶσα
δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ
αὐτοῦ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἀριστερὸς Ἱεροφάλης:

Καὶ δὸς ἡμῖν, Δέσποτα, πρὸς ὕπνον
ἀπιοῦσιν, ἀνάπαυσιν σώματος καὶ ψυχῆς, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου
τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀπὸ πάσης σκοτεινῆς καὶ
νυκτερινῆς ἡδυπαθείας. Παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν

παθῶν, σβέσον τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ καθ' ἡμῶν δολίως κινούμενα· Τὰς τῆς σαρκὸς ἡμῶν ἐπαναστάσεις κατὰστειλον καὶ πᾶν γεῶδες καὶ ὑλικὸν ἡμῶν φρόνημα κοίμισον. Καὶ δώρησαι ἡμῖν, ὁ Θεός, γρήγορον νοῦν, σώφρονα λογισμόν, καρδίαν νήφουσαν, ὕπνον ἐλαφρόν καὶ πάσης σατανικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, καὶ τὴν μνήμην τῶν σῶν κριμάτων ἐν ἑαυτοῖς ἀπαράθραυστον ἔχοντας. Παννύχιον ἡμῖν τὴν σὴν δοξολογίαν χάρισαι, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ εὐλογεῖν καὶ δοξάζειν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ δεξιὸς Ἱεροψάλτης:

Υπερένδοξε, ἀειπάρθενε, εὐλογημένη Θεοτόκε, προσάγαγε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῷ Υἱῷ σου καὶ Θεῷ ἡμῶν, καὶ αἶτησαι ἵνα σώσῃ διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἀριστερὸς Ἱεροψάλτης:

Η ἐλπίς μου ὁ Πατήρ, καταφυγή μου ὁ Υἱός, σκέπη μου τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τριάς

ἁγία, δόξα σοι.

Ὁ δεξιὸς Ἱεροψάλτης:

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθηνι,
Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην
σου.

*Τῇ Παρασκευῇ τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν
ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος
(Ἰωάν. ΙΣ, Ι-7).*

Εὐθὺς ὁ Ἱερεύς: **Κ**αὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...

Σοφία, ὀρθοί, ἀκούσωμεν... **Ε**ἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ Ἱερεύς: **Ε**κ τοῦ κατὰ Ἰωάννην...

Πρόσχωμεν.

ὁ Χορός: **Δ**όξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Καὶ ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον
τῆς Παννυχίδος.**

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς·
Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατήρ
μου ὁ γεωργὸς ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ
φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό, καὶ πᾶν τὸ καρπὸν
φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν

φέρη. Ἦδη ὑμεῖς καθαροί ἐστε διὰ τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἂν ἐαυτοῦ, ἐὰν μὴ μείνη ἐν τῇ ἀμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μείνητε. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μείνη ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη, καὶ συνάγουσιν αὐτά, καὶ εἰς πῦρ βάλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνη, ὃ ἐὰν θέλητε αἰτήσασθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

ὁ Χορός: Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

ὁ Ἱερεὺς ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρος, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων, (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας, ἐφ' ὅσον ἐορτάζεται), καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς

ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

Εἴτα ὁ Ἱερεὺς λέγει: (ἀποκρινομένων ἡμῶν
τὸ Κύριε, ἐλέησον, συνεχῶς)

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
Χριστιανῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ
πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους.

Ὑπὲρ εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τοῦ
φιλοχρίστου στρατοῦ.

Ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων πατέρων, καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν.

Ὑπὲρ τῶν διακονούντων καὶ
διακονησάντων ἡμῖν.

Ὑπὲρ τῶν μισούντων καὶ ἀγαπώντων ἡμᾶς.

Ὑπὲρ τῶν ἐντειλαμένων ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις
εὐχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν θαλάσῃ καλῶς πλεόντων.

Ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων.

Εὐξώμεθα καὶ ὑπὲρ εὐφορίας τῶν καρπῶν
τῆς γῆς.

Καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ Ὁρθοδόξων.

Εἶπωμεν καὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν, τὸ Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ Χορὸς ψάλλει τὸ Θεοτόκion.

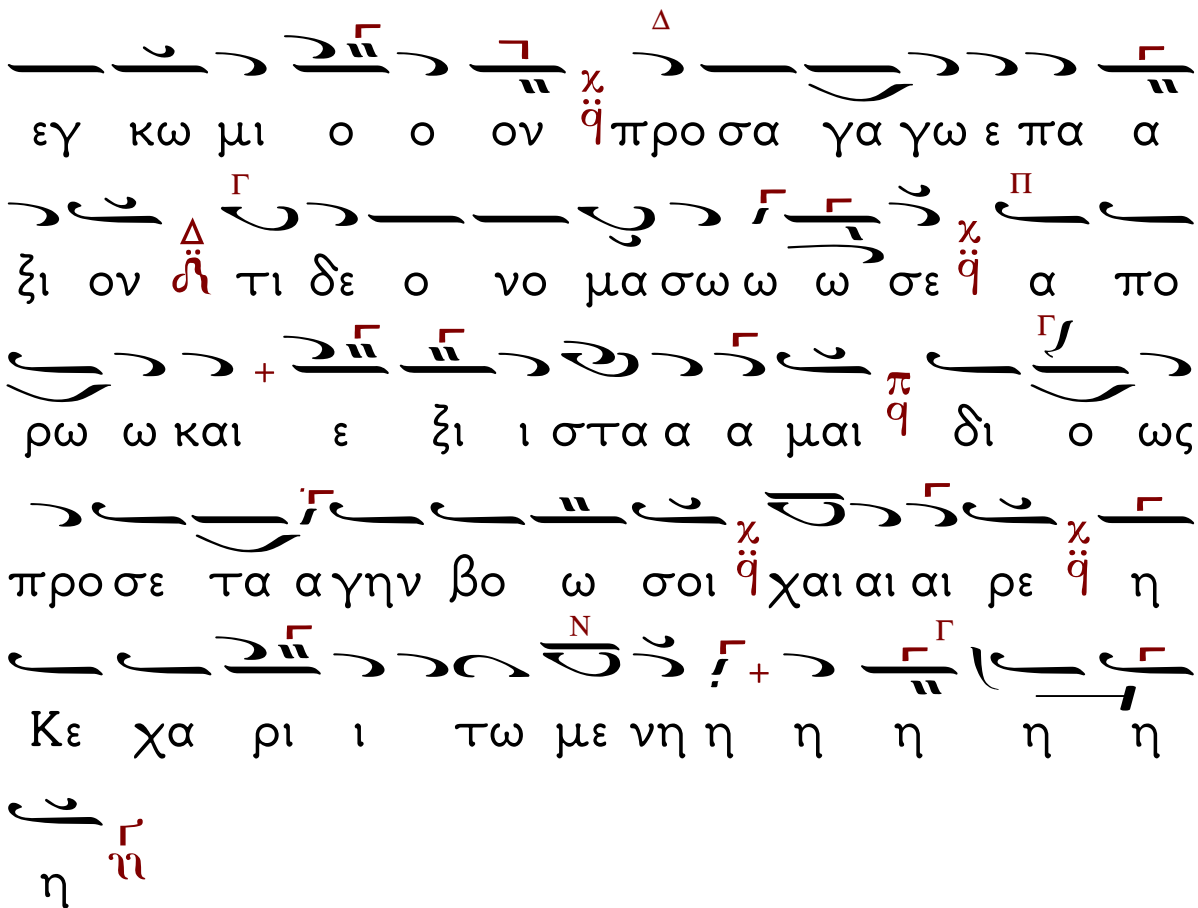
Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τὸ τῆς ἀγνεέας σου, ὁ Γαβριὴλ καταπλαγεὶς ἐβόα σοι Θεοτόκε· Ποῖόν σοι ἐγκώμιον, προσαγάγω ἐπάξιον, τί δὲ ὀνομάσω σε; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· διὸ ὡς προσετάγην βοῶ σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Ἦχος Γα^ϕ

Τὴν ὠ ρ α ι ο τ η τ α α α τ η ς Πα ρ θ ε
ν ι ι α ς σου και το υ περ λα μ προ ο ο ν
το τ η ς α γ ν ε ι ε ι α ς σου ο Γ α β ρ ι η λ κα τα
πλα γ ει ς ε βο α σοι Θε ο το ο κε ποι ο ν σοι

ἈΚΟΛΟΥΘΙΑ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ὁ Ἱερεύς: Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων
ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς.

ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἡ καταγραφή τῶν Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
 ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
 τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
 ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
 Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

